Dosarul nr.3-1096/2022
2-22062992-12-3-05052022-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

12.06.2026 mun.Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Centru,
Preşedintele şedinţei, judecător Liudmila Holeviţcaia,
Grefier Mihaela Mîțu,

examinând în ședința de judecată publică acțiunea în contencios administrativ a reclamantei Albot Alexandra împotriva Serviciului fiscal de stat privind anularea actului administrativ individual defavorabil și a deciziei adoptate în procedură prealabilă,

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces:

Reclamantă – Albot Alexandra, prin avocatul Badia Andrian, la 05.05.2022, s-a adresat în judecată cu acțiune în contencios administrativ împotriva Serviciului Fiscal de Stat(în continuare, SFS) privind anularea hotărârii nr.***** din 29.03.2022, privind încasarea silită a obligației fiscale a contribuabilului cu valoare de document executoriu, în temeiul art.196 allin.(5) Cod fiscal, de la Albot Alexandra în sumă de 43 387 085, 61 lei.

Prin cererea de concretizare a pretențiilor din 20.11.2024, a formulat și cerința de anulare a deciziei adoptate în procedură prealabilă nr.26-24-11/24730 din 21.04.2022, prin care cererea prealabilă a fost respinsă.

În argumentarea acțiunii depuse, partea reclamantă a invocat următoarele motive de fapt și de drept: la Direcția Generală Recuperare Creanțe a Serviciului Fiscal de Stat din Republica Moldova a parvenit adresarea de la Agenția Națională de Administrare Fiscală a României, cu privire la recuperarea creanțelor/restanților fiscale, în temeiul Convenției din 25 ianuarie 1988 privind asistența administrativă reciprocă în domeniul fiscal/tratat internațional la care Republica Moldova este parte/, a sumei de 43 387 085,61 lei de la contribuabilul Albot Alexandra.

În temeiul acestei adresări la 29 martie 2022 de către Serviciul Fiscal de Stat a fost emisă Hotărârea nr.***** din 29.03.2022 cu privire la încasarea silită a obligației fiscale a contribuabilului cu valoare de document executoriu.

Consideră că, Hotărârea nr.***** din 29.03.2022 cu privire la încasarea silită a obligației fiscale a contribuabilului cu valoare de document executoriu, în temeiul art.196 alin.(5) Cod fiscal de la contribuabilul Albot Alexandra, c/f *****, domiciliat sat.*****, r-1 *****, a sumei de 43 387 085,61 lei, este emisă ilegal și pasibil a fi anulată din următoarele motive:

În conformitate cu alin.(1) pct.6) din art.129 (Noțiuni) a Codului Fiscal al Republicii Moldova - în scopul exercitării administrării fiscale, se definesc următoarele noțiuni: 6) Obligație fiscală - obligație a contribuabilului de a plăti la buget o anumită sumă ca impozit, taxă, prime de asigurare obligatorie de asistență medicală și contribuții de asigurări sociale de stat obligatorii

stabilite în cotă procentuală, majorare de întârziere (penalitate) și/sau amendă.

În conformitate cu art.3 din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar - fiscale nr.181 din 25.07.2014 - în sensul prezentei legi, se definesc următoarele noțiuni: buget - totalitate a veniturilor, a cheltuielilor și a surselor de finanțare destinate pentru realizarea funcțiilor autorităților publice centrale și locale.

Prin urmare, încasarea forțată/urmărirea pretinselor sume a impozitelor pentru un alt stat nu pot fi efectuată conform art.195 din Codul fiscal, dar aceasta nu exclude posibilitatea asistenței României de către Serviciul Fiscal de Stat în alte forme decât urmărirea directă a cetățenilor Republicii Moldova.

La 29.03.2022 în temeiul HG nr.1275 din 26-12-2018 pentru aprobarea Regulamentului privind mecanismul de aplicare a prevederilor tratatelor internaționale ale Republicii Moldova în domeniul asistenței administrative reciproce în materie fiscală și art.196 alin.(5) al Codului fiscal a fost emisă Hotărârea nr.***** din 29.03.2022 cu privire la încasarea silită a obligației fiscale a contribuabilului cu valoare de document executoriu.

Potrivit art.29 al HG nr.1275 din 26.12.2018 pentru aprobarea Regulamentului este indicat: Prevederile prezentului Regulament se aplică doar creanțelor/restanțelor fiscale care fac obiectul unui instrument care nu este contestat și permite executarea acestuia în statul solicitant și dacă nu s-a convenit altfel între părțile vizate. Atunci când creanța/restanța se referă la o persoană care nu este rezidentă a statului solicitant, aceasta se va aplica doar în cazul în care creanța/restanța nu mai poate fi contestată, dacă nu a fost convenit altfel între părțile vizate.

Comunică că, la moment, creanța stabilită de către Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Craiova a Administrației Județene a Finanțelor Publice Dolj, ANAF România, prin Decizia de angajare a răspunderii solidare cu nr.DJG-DEJ 671-2/20.01.2017 este contestată în instanțele naționale din România și nu există o decizie definitivă și irevocabilă.

La 10.04.2022 a fost înregistrată cererea de recurs nemotivată la Curtea de Apel Craiova împotriva Deciziei nr.*****.06.2021 pronunțată pe cauza civilă dosar nr.*****/54/2017 - acțiune în contencios administrativ cu privire la anularea Deciziei de angajare a răspunderii solidare cu nr.DJG-DEJ 671- 2/20.01.2017 înaintată de către Albot Alexandra.

Prin urmare, această creanță restanță fiscală nu poate să constituie obiect de urmărire și încasare potrivit prevederilor pct.29 al HG nr.1275/2018 menționat.

Mai mult, potrivit art.19 al Convenției din 25 ianuarie 1988 privind asistența administrativă reciprocă în domeniul fiscal este stipulat: Posibilitatea de a refuza o solicitare: Statul solicitat nu va fi obligat să răspundă unei solicitări dacă statul solicitant nu a folosit toate mijloacele care îi stau la dispoziție pe teritoriul său, cu excepția situației în care recurgerea la astfel de mijloace ar conduce la o dificultate disproporționată.

Astfel, în condițiile când nu este o decizie definitivă și irevocabilă, iar statul solicitant nu a epuizat toate mijloacele care îi stau la dispoziție pe teritoriul său, statul solicitat (în speță Republica Moldova) poate/este în drept să refuze solicitarea de urmărire și încasare pe teritoriul său a creanțelor/restanțelor fiscale.

Este de menționat și prevederile pct.pct.39-40 al HG 1275/2018 care indică următoarele: 39. Procedurile/contestațiile aferente măsurilor de asigurare și executare silită întreprinse în virtutea Convenției OCDE de către autoritatea competentă urmează a fi inițiate/depuse doar la autoritatea competentă. 40. Procedurile/contestațiile referitoare la măsurile întreprinse în virtutea Convenției OCDE de către statul solicitant, în special cele care, în materie de recuperare, se referă la existența sau valoarea creanței/restanței fiscale sau instrumentul ce permite executarea acestuia, se intentează doar în fața organului corespunzător al acestui stat. Statul solicitant

informează autoritatea competentă, care trebuie să suspende procedura în așteptarea deciziei organului în cauză. In cazul în care este cerut de către statul solicitant, autoritatea competentă ia măsuri pentru a asigura recuperarea. De asemenea, autoritatea competentă poate fi informată referitor la astfel de proceduri de către orice persoană interesată. La primirea acestor informații, autoritatea competentă va cere consultații, dacă este necesar, de la statul solicitant.

Reieșind din prevederile sus menționate, se constată că, contribuabilul/persoana interesată Albot Alexandra poate depune contestație la autoritatea competentă, Direcția Generală Recuperare Creanțe a Serviciului Fiscal de Stat, care la rândul său, este obligată să solicite consultații de la statul solicitant.

Este de menționat și faptul că, la 13.09.2021 a fost emisă Ordonanța de clasare de către Parchetul de pe lângă Tribunalul Dolj, dosar nr.212/P/2019 prin care se dispune clasarea cauzei penale având ca obiect acțiunile ilicite ale SC„Oridano Organic”SRL, administrator Albot Alexandra.

Instanțele naționale de judecată din România au emis decizii neavând această Ordonanță de clasare nr.212/P/2019, fapt ce impune autorității competente din Republica Moldova situația de refuz în admiterea solicitării până nu există o soluție definitivă și irevocabilă pa cazul contestării actului administrativ, și anume a Deciziei de angajare a răspunderii solidare cu nr.DJG-DEJ 671-2/20.01.2017, care se află pe rol la Înalta Curte de Casație și Justiție a României.

În concluzie, se constată că creanța/restanța fiscală nu este definitivă și nu poate fi obiect al urmăririi/sechestrării conform pct.29 al HG 1275 din 26.12.2018 pentru aprobarea Regulamentului privind mecanismul de aplicare a prevederilor tratatelor internaționale ale Republicii Moldova în domeniul asistenței administrative reciproce în materie fiscală.

La fel, invocă și prevederile art.31 al Codului administrativ, care impune o componentă obligatorie al actului administrativ următorul aspect: „Actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate”.

Acest fapt nu corespunde cu actul administrativ contestat, or, în actul administrativ și anume Hotărârea nr.***** din 29.03.2022 cu privire la încasarea silită a obligației fiscale a contribuabilului cu valoare de document executoriu, în temeiul art.196 alin.(5) Cod fiscal, este absolut nemotivat.

La 18.04.2022 a fost depusă cerere prealabilă/contestare către Serviciul Fiscal de Stat nr.de înregistrare 27065-CR, prin care s-a solicitat anularea Hotărârii nr.***** din 29.03.2022 cu privire la încasarea silită a obligației fiscale a contribuabilului cu valoare de document executoriu, în temeiul art.196 alin.(5) Cod fiscal.

Prin răspunsul nr.26-24-11/24730 din 21.04.2022 Serviciul Fiscal de Stat a respins cererea prealabilă/contestarea cu privire la anularea Hotărârii nr.***** din 29.03.2022 cu privire la încasarea silită a obligației fiscale a contribuabilului cu valoare de document executoriu, în temeiul art.196 alin.(5) Cod fiscal din motiv că [...] „autoritatea solicitată nu dispune de temei legal care ar sta la baza suspendării/anularii Hotărârii nr.***** din 29.03.2022”.

Mai face referire că (...) „Hotărârea privind executarea silita a obligației fiscale a contribuabilului, este un formular tipizat, aprobat prin Ordinul Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr.143 din 13.09.2002, publicat în MO nr.176-181 din 30.12.2005 cu modificările ulterioare, prin urmare, potrivit prevederilor de drept menționate, actelor administrativ contestat nu i se cere o motivare.”

Acest fapt contravine prevederilor art.art.31, 118 al Codului administrativ, care prevăd că, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. în motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii. Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept — temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt - oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile - o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc.. Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia. Motivarea nu este obligatorie în cazul în care: autoritatea publică admite o petiție în totalitate fără ca prin decizia de soluționare a ei sa fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane; acest lucru este prevăzut expres de lege; sau autoritatea publică emite acte administrative individuale de același fel într-un număr mai mare sau automatizat și, conform circumstanțelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

Consideră că argumentului autorității fiscale că se aplica prevederile art.118 alin.(4) lit.c) și nu este necesară motivarea, neîntemeiat, deoarece Hotărârea nr.***** din 29.03.2022 nu constituie act administrativ individual de același fel în număr mare sau automatizate.

Prin urmare, opinează că acest argument nu este relevant situației supuse litigiului și respectiv nu poate fi acceptat.

Potrivit art.11 alin.(1) lit.a) al Codului administrativ „Categoriile actelor administrative individuale”, (1) Actele administrative individuale pot fi: acte defavorabile - actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

De asemenea, potrivit art.206 alin.(1) lit.a) al Codului administrativ „Felurile acțiunilor în contencios administrativ”, (1) O acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în lot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare).

Astfel, în temeiul art.art.129 alin.(1) pct.6), 195, 273 al Codului fiscal; pct.3 al Legii finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr.181 din 25.07.2014; pct.pct.29, 39-40 al HG nr.1275 din 26.12.2018 pentru aprobarea Regulamentului privind mecanismul de aplicare a prevederilor tratatelor internaționale ale Republicii Moldova în domeniul asistenței administrative reciproce în materie fiscală; art.19 al Convenției din 25 ianuarie 1988 privind asistența administrativa reciprocă în domeniul fiscal; art.art.11 alin.(1), lit.lit.a) și b), 19, 31, 143, 162-167, 206 alin.(1) lit.a), 209, 211, 212, 219 ale Codului administrativ, solicită admiterea acțiunii, anularea Hotărârii nr.***** din 29.03.2022 cu privire la încasarea silită a obligației fiscale a contribuabilului cu valoare de document executoriu, în temeiul art.196 alin.(5) Cod fiscal, de la Albot Alexandra, în sumă de 43 387 085,61 lei.

În cadrul ședințelor de judecată, reprezentantul reclamantei, avocatul Badia Andrian, împuternicit în baza mandatului avocațial seria MA nr.1609012 din 05.05.2022, a susținut acțiunea în contencios administrativ în sensul formulat și a solicitat admiterea acesteia, reiterându-și argumente expuse în scris.

Pârâtul – Serviciul Fiscal de Stat(în continuare, SFS), prin referința depusă, înregistrată

cu nr.intrare *****din 14.06.2022, a solicitat respingerea acțiunii reclamantei Albot Alexandra ca neîntemeiată.

În argumentarea poziției sale procesuale, autoritatea publică pârâtă a invocat următoarele contraargumente: în fapt, de către Serviciul Fiscal de Stat a fost emisă Hotărîrea de executare silită seria AH nr.***** din 29.03.2022, comunicată la data de 07.04.2022, conform cărei s-a dispus executarea silită a restanței contribuabilului Albot Alexandra în mărime de 43 387 085,61 lei moldovenești, în baza solicitării privind recuperarea creanțelor parvenită de la Agenția Națională de Administrare Fiscală a României nr.OECD2104/18.02.2022, în temeiul Deciziei de angajare a răspunderii solidare nr.DJG DEJ 671-2 din 20.01.2017 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Dolj din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Craiova, reflectată în „Contul curent generalizat" din Sistemul Informațional al Serviciului Fiscal de Stat la clasificația economică 145181 „Recuperarea creanțelor/restanței fiscale conform aplicării prevederilor tratatelor internaționale din Republica Moldova".

Nefiind de acord cu Hotărîrea de executare silită seria AH nr.***** din 29.03.2022, reclamanta a înaintat la data de 18.04.2022 la Serviciul Fiscal de Stat, în termenul prevăzut la art.273 alin.(2) Cod fiscal, contestație împotriva actului administrativ individual defavorabil emis, solicitînd anularea acestuia.

Potrivit art.273 alin.(2) Cod fiscal, depunerea contestației la Serviciul Fiscal de Stat nu sistează executarea silită a obligației fiscale în conformitate cu prezentul cod, cu excepția comercializării bunurilor sechestrate.

În acest context, în scopul asigurării executării silite a restanței, de către Serviciul Fiscal de Stat a fost întocmit Actul de sechestru seria AS nr.*****din 14.04.2022 în conformitate cu care a fost aplicat sechestru asupra 1/3 cotă-parte din bunurile imobile ale reclamantului cu nr.cadastrale *****, *****, *****, *****, *****, *****în valoare totală de 13 004,21 lei.

În rezultatul examinării contestației depuse asupra Hotărîrii de executare silită seria AH nr.***** din 29.03.2022, Serviciul Fiscal de Stat, prin răspunsul nr.26-24-11/24730 din 21.04.2022, recepționat de reclamantă la data de 29.04.2022, a respins cererea de contestare înaintată de Albot Alexandra.

Nefiind de acord cu Hotărîrea seria AH nr.***** din 29.03.2022 și răspunsul la contestația depusă, reclamanta, la data 05.05.2022, a depus cerere de chemare în judecată prin care a solicitat anularea actului administrativ defavorabil, iar la data de 17.05.2022 a depus cerere în instanța judecătorească prin care a solicitat suspendarea executării acestuia.

Prin încheierea judecătorească din 26.05.2022, instanța a dispus se respinge ca neîntemeiată cererea părții reclamante privind suspendarea executării actului administrativ contestat.

Cu cererea de chemare în judecată depusă de Albot Alexandra, Serviciul Fiscal de Stat nu este de acord, o consideră neîntemeiată, din următoarele considerente ce succed.

Aferent fondului cauzei, la situația din 29.03.2022, Albot Alexandra înregistra restanță la clasificația economică 145181 „Recuperarea creanțelor/restanței fiscale conform aplicării prevederilor tratatelor internaționale din Republica Moldova" reflectată în „Contul curent generalizat" din Sistemul Informațional al Serviciului Fiscal de Stat în sumă totală de 10746941 RON, echivalentul în MDL constituind 43 387 085,61 lei, în baza solicitării privind recuperarea creanțelor parvenită la data de 03.03.2022 de la Agenția Națională de Administrare Fiscală a României nr.OECD2104/18.02.2022, în temeiul Deciziei de angajare a răspunderii solidare nr.DJG DEJ 671-2 din 20.01.2017 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Dolj din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Craiova.

Potrivit deciziei DJG DEJ 671-2 din 20.01.2017 s-a decis angajarea răspunderii solidare a administratorului SC„Eridano Organic”SRL, Albot Alexandra, entitate declarată insolvabilă, prin procesul verbal de declarare a stării de insolvabilitate nr.DJ 242631 din 31.03.2015 emis de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Dolj.

Conform art.4 alin.3 Cod fiscal, normele și procedurile potrivit cărora Republica Moldova oferă/recepționează asistența administrativă reciprocă în materie fiscală conform tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, se aprobă de Guvern.

Potrivit Hotărîrii de Guvern nr.1275 din 26.12.2018 a fost aprobat Regulamentul privind mecanismul de aplicare a prevederilor tratatelor internaționale ale Republicii Moldova în domeniul asistenței administrative reciproce în materie fiscală, care reglementează normele și procedurile conform cărora Republica Moldova oferă/recepționează asistența administrativă reciprocă în materie fiscală în vederea realizării unui schimb de informație și asistență în privința taxelor și impozitelor, conform tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

Autoritatea competentă care dispune de pârghii eficiente de recuperare a creanțelor fiscale cu element de extraneitate, a fost desemnat Serviciul Fiscal de Stat.

Astfel, asistența în vederea recuperării creanțelor fiscale în Republica Moldova stabilite într-un stat străin, precum și asistența în vederea recuperării într-un stat străin a creanțelor fiscale stabilite în Republica Moldova, vor viza obligațiile fiscale prevăzute de tratatul internațional în baza căruia se adresează solicitarea de asistență.

La cererea statului solicitant, Serviciul Fiscal de Stat, în conformitate cu art.14 și 15 din Convenția privind asistența administrativă reciprocă în materie fiscală, adoptată la Strasbourg la 25 ianuarie 1988, ia măsurile necesare pentru recuperarea creanțelor/restanțelor fiscale ale statului menționat, similar obligațiilor fiscale, aplicând după caz măsurile de asigurare și executare silită reglementate de legislația Republicii Moldova.

Conform art.134 alin.l pct.8 Cod fiscal, Serviciul Fiscal de Stat și funcționarii fiscali, în cadrul acțiunilor de exercitare a funcției, au dreptul să constate încălcările legislației fiscale și să aplice măsurile de asigurare, de executare silită a stingerii obligației fiscale și de răspundere prevăzute de legislație.

Condițiile declanșării executării silite a obligației fiscale sunt prevăzute la art.193 Cod fiscal.

În conformitate cu prevederile art.196 alin.5 Cod fiscal, executarea silită a obligației fiscale în modul prevăzut la art.194 alin.l lit.b), c), și d) se face în temeiul unei hotărâri emise de conducerea Serviciului Fiscal de Stat pe un formular tipizat, care are valoare de document executoriu.

Astfel, dat fiind faptul că, cet.Albot Alexandra, conform Sistemului informațional al SFS, întregistra restanță la clasificația economică 145181 „Recuperarea creanței/restanței fiscale conform aplicării prevederilor tratatelor internaționale ale RM”, echivalentul sumei de 43 387 085,61 MDL și dispune de restanță pasibilă pentru executare silită, de către Serviciul Fiscal de Stat a fost emisă Hotărîrea seria AH nr.***** din 29.03.2022, prin care s-a dispus în conformitate cu art.193-201 Cod fiscal, perceperea forțată a restanței admise.

Ce ține de nerecunoașterea de către reclamantă a creanțelor care au stat la originea executării silite a acestora în baza tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, menționează că, potrivit pct.40 din Regulamentul privind mecanismul de aplicare a prevederilor tratatelor internaționale ale Republicii Moldova în domeniul asistenței administrative reciproce în materie fiscală aprobat prin HG nr.1275 din 26.12.2018, procedurile/contestațiile referitoare la măsurile întreprinse în virtutea Convenției OCDE de către statul solicitant, în special cele care, în

materie de recuperare se referă la existența sau valoarea creanței/restanței fiscale sau instrumentul ce permite executarea acestuia, se intentează doar în fața organului corespunzător al acestui stat.

Statul solicitant informează autoritatea competentă, care trebuie să suspende procedura în așteptarea deciziei organului în cauză.

Concomitent, în contextul prevederilor pct.29 al Regulamentului nominalizat, înaintarea de către statul solicitant a adresării cu privire la recuperarea creanței în baza tratatelor internaționale în materie fiscală este posibilă doar în condiția în care creanța/restanța care se referă la o persoană nerezidentă a statului solicitant, nu mai poate fi contestată, dacă nu a fost convenit altfel între părțile vizate.

În acest context, menționează că, la momentul parvenirii la data de 03.03.2022 a adresării autorității competente a Statului solicitant în privința asigurării asistenței de executare silită a restanței în baza tratatelor internaționale de către autoritatea competentă a Republicii Moldova, actul care a stat la baza stabilirii restanței, nu era contestat de către reclamantă la autoritățile statului solicitant, astfel, fiind executoriu prin necontestarea acestuia în termenul stabilit de lege. Or, pretinsa contestație, invocată de reclamantă drept temei de suspendare a procedurii de executare, a fost formulată potrivit materialelor anexate la cererea de chemare în judecată în adresa autorităților statului solicitant abia la data de 11.04.2022, după recepționarea de către Serviciul Fiscal de Stat a adresării de asistență parvenită de la ANAF România.

Astfel, la caz reclamanta nu a prezentat dovezi care ar certifica că contestația formulată în fața autorităților statului solicitant ar fi fost satisfăcută sau prin decizia acestora ar fi fost anulat actul care a stat la baza calculării creanței fiscale și/sau prin acesta s-ar dispune suspendarea sau încetarea măsurilor de executare silită. De remarcat că, Serviciul Fiscal de Stat nu a recepționat adresări din partea autorităților statului solicitant prin care s-ar solicita sistarea/suspendarea sau încetarea procedurii de executare în privința restanțierului Albot Alexandra.

Mai mult ca atît, în conformitate cu pct.41 al Regulamentului privind mecanismul de aplicare a prevederilor tratatelor internaționale ale Republicii Moldova în domeniul asistenței administrative reciproce în materie fiscală, aprobat prin HG nr.1275 din 26.12.2018, de îndată ce a fost luată o decizie definitivă referitor la contestație, autoritatea competentă sau statul solicitant, după caz, informează cealaltă parte referitor la decizie și implicațiile pe care le are aceasta pentru solicitarea de asistență.

În contextul prevederii sus-citate, rezultă că obligația statului solicitant de a informa statul solicitat cu privire la o eventuală decizie de suspendare/încetare a procedurii de executare, apare exclusiv după adoptarea unei decizii definitive pe marginea contestației înaintate către autoritatea statului solicitant. Totodată, în această ordine de idei, autoritatea statului solicitat nu are dreptul de a lua măsuri în vederea suspendării executării silite a restanței decît după primirea unei adresări în acest sens din partea statului solicitant și doar în condiția în care decizia asupra contestației a rămas definitivă.

Raportînd circumstanțele speței la prevederile legale enunțate supra, se atestă că potrivit probelor anexate de reclamantă contestația (cererea de recurs) a fost înaintată în fața autorității solicitante ale statului străin de reclamanta Albot Alexandra abia la data de 11.04.2022, iar pe marginea examinării acesteia nu există o decizie definitivă.

Conform art.2576 din Codul civil al RM (1) Legea aplicabilă raporturilor de drept privat cu element de extraneitate se determină în baza tratatelor internaționale, la care Republica Moldova este parte, a prezentei cărți, a legilor Republicii Moldova și a uzanțelor internaționale recunoscute în Republica Moldova. (2) În cazul imposibilității de a se determina legea aplicabilă

conform alin.(1), se aplică legea statului cu care raportul de drept privat cu element de extraneitate are legătura cea mai strînsă. (3) Legea determinată conform alin. (1) nu se aplică în mod excepțional dacă, potrivit tuturor circumstanțelor, raportul are o legătură îndepărtată cu acea lege și are o legătură mai strînsă cu o altă lege. Această dispoziție nu se aplică atunci cînd părțile au ales legea aplicabilă, precum și în cazul legii care privește starea civilă și capacitatea persoanei.

În acest sens, menționează că adresarea statului solicitant cu privire la asistența în materie fiscală constituie temei legal de declanșare a procedurii de executare silită a acesteia, apelînd la suportul autorităților Republicii Moldova în materie de recuperare a creanțelor fiscale în conformitate cu tratatele internaționale la care este parte. Or, la data recepționării de către autoritatea fiscală a adresării din partea statului solicitant, actele în baza căruia a fost dispusă încasarea restanței au rămas executorii, fapt care se încadrează în condițiile necesare pentru declanșarea procedurii de executare și emiterea hotărîrii de executare silită în acest sens, precum și întreprinderea măsurilor de executare silită corespunzătoare în vederea executării creanțelor.

Aferent faptului invocat în cererea de chemare în judecată, precum că actul administrativ contestat nu este motivat, menționează următoarele. Potrivit art.118 alin.(l) Cod administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. In motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică prin decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Totodată, art.118 alin.4 lit.c) Cod administrativ stabilește că, motivarea nu este obligatorie în cazul în care autoritatea publică emite acte administrative individuale de același fel într-un număr la mare sau automatizat și, conform circumstanțelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

În acest sens, este de reținut că Hotărîrea de executare silită a obligației fiscale este un formular tipizat, aprobat prin ordinul IFPS nr.143 din 13.09.202, publicat în MO nr.176-181 din 30.12.2005 cu modificările ulterioare, prin urmare, acestuia nu i se cere o motivare specială. Reieșind din cele expuse, ținînd cont de faptul că executării solicitărilor statului solicitant în materie fiscală i se aplică procedura similară executării obligațiilor fiscale înregistrate în Republica Moldova, consideră că Hotărîrea de executare silită seria AH nr.***** din 29.03.2022, a fost emisă de Serviciul Fiscal de Stat în conformitate cu legislația în vigoare.

În cumulul celor expuse, apreciază argumentele aduse de către reclamantă în susținerea poziției sale drept declarative, or, nu indică asupra ilegalității actului administrativ individual emis de Serviciul Fiscal de Stat, exprimînd în esență numai nemulțumirea cu acesta, fapt care nu este suficient pentru argumentarea pretențiilor înaintate. Or, actul administrativ se bucură de prezumpția legalității, iar fiecare parte este obligată să demonstreze pertinența probelor pe care le invocă în susținerea solicitărilor înaintate.

Prin urmare, conchide că acțiunea înaintată de către reclamantă cu privire la anularea actului administrativ defavorabil Hotărîrea de executare silită seria AH nr.***** din 29.03.2022, urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată.

În cadrul ședințelor de judecată, reprezentantul autorității publice pârâte, Elena Spînu, împuternicită în baza procurii ***** din 02.04.2026, a solicitat respingerea acțiunii reclamantei Albot Alexandra, reiterându-și argumentele expuse în scris.

Aprecierea instanței de judecată:

Examinând acțiunea în contencios administrativ a reclamantei Albot Alexandra, studiind referința autorității publice pârâte, Serviciului Fiscal de Stat, ascultând explicațiile ambelor părți, studiind probele administrate în ansamblul şi interconexiunea lor, normele legii aplicabile, instanța de judecată a ajuns la concluzia că acțiunea reclamantei privind anularea actului administrativ individual defavorabil, este admisibilă, întemeiată și pasibilă de admis, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

La fel, art.11 alin.(1) lit.a) Cod administrativ, prevede că actele administrative individuale pot fi: acte defavorabile - actele care impun destinatarilor lor, obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care respins în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

În speță, reclamantă Albot Alexandra este destinatara actului administrativ individual contestat – hotărârea seria AH nr.***** din 29.03.2022 și această hotărâre este defavorabilă pentru reclamanta, deoarece impune obligații fiscale.

Prin urmare, acțiunea în contencios administrativ promovată de către reclamantă Albot Alexandra, este admisibilă în baza temeiului prevăzut de art.207 alin.(2) lit.e) Cod administrativ.

Art.20 Cod administrativ, statuează că, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Potrivit art.189 alin.(1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Iar, potrivit art.206 alin.(1) lit.b) Cod administrativ, o acțiune în contenciosul administrativ poate fi depusă pentru: obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare).

Art.208 alin.(1) Cod administrativ, până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepţiile prevăzute de lege.

Se constată că, adresarea în instanța de judecată a fost precedată de adresarea reclamantei către Serviciul Fiscal de Stat cu cerere prealabilă prin care a solicitat, pe cale extrajudiară, anularea deciziei defavorabile seria AH nr.***** din 29.03.2022(f.d.10-11).

Prin decizia adoptată în procedura prealabilă nr.26-24-11/24730 din 21.04.2022, Serviciul Fiscal de Stat a respins cererea reclamantei.

Art.209 alin.(1) lit.a) Cod administrativ, acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia.

Instanța constată că reclamanta Albot Alexandra și-a realizat dreptul său la acțiune în interiorul termenului de 30 de zile prevăzut de art.209 alin.(1) lit.a) Cod administrativ, or, decizia adoptată în procedura prealabilă este emisă la 21.04.2022, iar reclamanta a depus acțiunea în contencios administrativ la 05.05.2022.

Prin urmare, analizând circumstanțele speței în coraport cu normele legale referitoare la admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ, instanța de judecată constată că reclamanta Albot Alexandra este destinatara actului administrativ individual defavorabil contestat, a respectat procedura prealabilă, și-a realizat dreptului său la acțiune în interiorul termenului

prevăzut de lege, respectiv, temei de declarare a acțiunii ca fiind inadmisibilă pe motive de tardivitate sau nerespectare a procedurii prealabile, precum și lipsa dreptului vătămat, la fel și alte temeiuri prevăzute de lege, nu există - ceea ce condiționează soluționarea fondului cauzei.

Obiect al examinării prezentei cauze în ordinea contenciosului administrativ îl constituie verificarea legalității actului administrativ individual defavorabil – hotărârea nr.***** din 29.03.2022 și a deciziei adoptate în procedura prealabilă – nr.26-24-11/24730 din 21.04.2022.

Noțiunea de „act administrativ" este reglementată în legislația națională, cât și în Rezoluția (77) 31 Cu privire la protecția individului față de actele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997, statuează că, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorității publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertățile sau interesele persoanelor fizice sau juridice și care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Controlul judecătoresc al legalității actelor administrative, presupune apărarea drepturilor și intereselor legitime ale justiţiabililor, împotriva abuzurilor administrației publice, în condițiile Codului administrativ. Acest control se înfăptuiește de către instanțele de judecată în condițiile legii privind organizarea judecătorească. Întru elucidarea subiectului privind realizarea controlului judecătoresc se impune conceptul competenței, în baza căruia se realizează respectivul control. Pornind de la scopul primordial al instituției contenciosului administrativ care este prestabilit de legiuitor și care presupune contracararea abuzurilor și exceselor de putere ale autorităților publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activității autorităților publice, asigurarea ordinii de drept. Și reieșind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care la fel a fost predeterminat de legiuitorul și care a fost formulat astfel - orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Starea de fapt stabilită, poate fi rezumată în felul următor:

Serviciul Fiscal de Stat al Republicii Moldova a emis Hotărîrea de executare silită seria AH nr.***** din 29.03.2022, prin care a dispus executarea silită a restanței contribuabilului Albot Alexandra în mărime de 43 387 085,61 lei moldovenești, în baza solicitării privind recuperarea creanțelor parvenită de la Agenția Națională de Administrare Fiscală a României nr.OECD2104/18.02.2022, în temeiul Deciziei de angajare a răspunderii solidare nr.DJG DEJ 671-2 din 20.01.2017 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Dolj din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Craiova.

Creanța stabilită de către Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Craiova a Administrației Județene a Finanțelor Publice Dolj, ANAF România, prin Decizia de angajare a răspunderii solidare cu nr.DJG-DEJ 671-2/20.01.2017, este contestată în instanțele naționale din România.

La 10.04.2022 a fost înregistrată cererea de recurs nemotivată la Curtea de Apel Craiova împotriva Deciziei nr.*****.06.2021 pronunțată pe cauza civilă dosar nr.*****/54/2017 - acțiune în contencios administrativ cu privire la anularea Deciziei de angajare a răspunderii solidare cu nr.DJG-DEJ 671- 2/20.01.2017 înaintată de către Albot Alexandra.

Prin sentința nr.299/2025 din 30.10.2025, emisă de Curtea de Apel Craiova, secția

Contencios administrativ și fiscal, acțiunea reclamantei Albot Alexandra, împotriva ANAF România, a fost respinsă.

Albot Alexandra a depus recurs împotriva deciziei menționate, sedința fiind stabilită pentru data de 12.05.2026(probele confirmative fiind anexate la dosar).

La fel, s-a constatat că prin ordonanța procurorului Parchetului de pe lângă Tribunalul Dolj, emisă pe dosarul nr.212/P/2017, din 13.09.2019, cauza penală, vizând inclusiv achiziția realizată de către SC"Eridano Organic"SRL, administrator Albot Alexandra, a fost clasată. Prin răspunsul Parchetului de pe lângă Tribunalul Dolj nr.907/VII/2024, se confirmă că împotriva ordonanței de clasare din 13.09.2019, pronunțată în dosarul penal nr.212/P/2017, nu au fost formulate plângeri împotriva soluției de clasare.

Respectiv, circumstanțele constatate denotă că, actul administrativ contestat de reclamantă Albot Alexandra, nu oferă certitudinea impusă de legiuitor. Or, în situația în care actele care au stat la baza emiterii actului administrativ contestat de reclamant, vor fi anulate de autoritățile din România, mecanismul de executare silită aplicat prin hotărârea autorității fiscale din Republica Moldova, este de natură să încalce drepturile fundamentale ale reclamantei Albot Alexandra, și anume: dreptul la un recurs efectiv, dreptul la un proces echitabil și dreptul de proprietate, protejate de art.art.6, 13, art.1 Protocolul 1 CEDO.

Pct.29 al HG nr.1275 din 26.12.2018 pentru aprobarea Regulamentului privind mecanismul de aplicare a prevederilor tratatelor internaționale ale Republicii Moldova în domeniul asistenței administrative reciproce în materie fiscală, prevede că acesta **se aplică doar creanțelor/restanțelor fiscale care fac obiectul unui instrument <u>care nu este contestat</u>** și permite executarea acestuia în statul solicitant și dacă nu s-a convenit altfel între părțile vizate. Atunci când creanța/restanța se referă la o persoană care nu este rezidentă a statului solicitant, aceasta se va aplica doar în cazul în care creanța/restanța nu mai poate fi contestată, dacă nu a fost convenit altfel între părțile vizate.

În speță, creanța este contestată, ceea ce exclude executarea acesteia potrivit mecanismului stabilit de HG nr.1275 din 26.12.2018 pentru aprobarea Regulamentului privind mecanismul de aplicare a prevederilor tratatelor internaționale ale Republicii Moldova în domeniul asistenței administrative reciproce în materie fiscală.

Prin urmare, în temeiul pct.19 al Convenției din 25 ianuarie 1988 privind asistența administrativă reciprocă în domeniul fiscal, care prevede posibilitatea de a refuza o solicitare, statuând că Statul solicitat nu va fi obligat să răspundă unei solicitări dacă statul solicitant nu a folosit toate mijloacele care îi stau la dispoziție pe teritoriul său, cu excepția situației în care recurgerea la astfel de mijloace ar conduce la o dificultate disproporționată, cererea urma a fi refuzată.

Conform prevederilor art.224 alin.(1) lit.a) din Codul administrativ, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată, în baza unei acţiunia) în baza unei acţiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum şi o eventuală decizie de soluţionare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale şi prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale.

Raportând normele legale precitate la circumstanțele faptice constatate, instanța de judecată, stabilind că actul administrativ individual defavorabil contestat este ilegal(s-a declanșat mecanismul de executare silită a unei obligații, care este contestată) și prin el reclamanta Albot Alexandra este vătămată în drepturile sale, protejate de lege(dreptul de a nu fi urmărită o creanță care este contestată), a ajuns la concluzia că principiul legalității impune anularea actelor contestate, fiind întrunite cumulativ ambele condiții prevăzute de lege: i) actul administrativ de

respingere a solicitării să fie ilegal; și, ii) revendicarea pretenției reclamantului să fie întemeiată.

Conform prevederilor art.art.224 alin.(1) lit.a), 232 din Codul administrativ al Republicii Moldova; art.art.236-241 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Acţiunea în contencios administrativ a reclamantei Albot Alexandra împotriva Serviciului fiscal de stat privind anularea actului administrativ individual defavorabil și a deciziei adoptate în procedură prealabilă, se admite.

Se anulează actul administrativ individual defavorabil – hotărârea nr.***** din 29.03.2022 și decizia adoptată în procedura prealabilă – nr.26-24-11/24730 din 21.04.2022.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru (adresa: mun.Chișinău, bd.Ștefan cel Mare și Sfânt, 162).

Judecător Liudmila Holeviţcaia